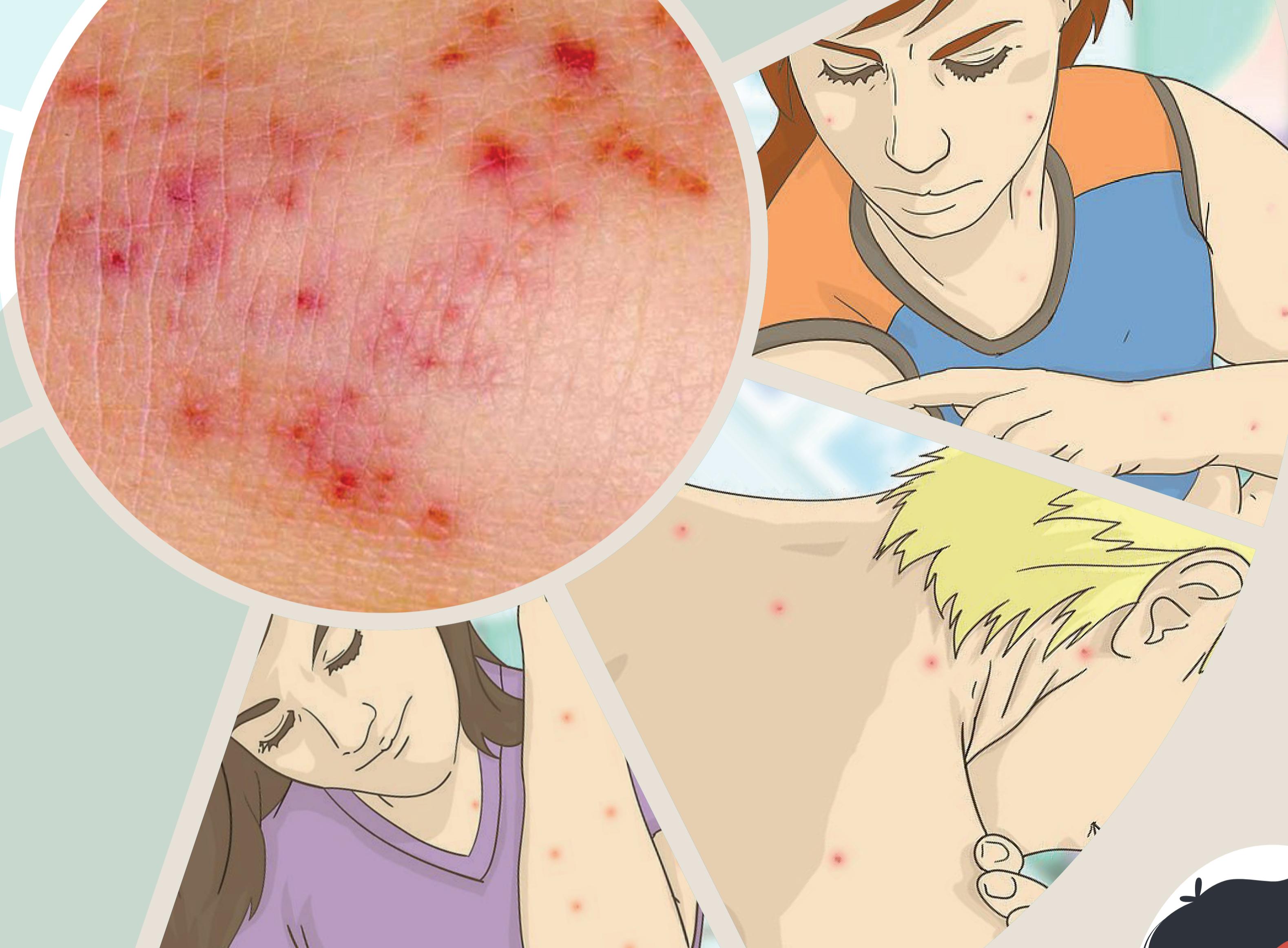

โรคไข้กาฬหลังแฉ่น

เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย *Neisseria meningitidis* ผู้ป่วยจะมีอาการหลังได้รับเชื้อภายใน 2-10 วัน อาจมีอาการรุนแรง แม้ได้ยาปฏิชีวนะในการรักษา แต่สามารถป้องกันโรคได้ด้วยการฉีดวัคซีน

อาการที่พบ

มักมีอาการเยื่อหุ้มสมองอักเสบ โดยผู้ป่วยจะมีไข้สูง ปวดหัว คอแข็ง คลื่นไส้ อาเจียน ซึม สับสน ตาไวต่อแสง บางรายอาจติดเชื้อในกระแสเลือด มีผื่นขึ้นลักษณะเป็นจ้ำเลือดเหมือนฟกช้ำ ความดันตก และระบบการทำงานของอวัยวะภายในล้มเหลว ทำให้เสียชีวิตได้

การติดต่อและแพร่กระจายเชื้อ

ติดต่อจากคนสู่คนโดยการสัมผัสใกล้ชิดผ่านละอองน้ำมูกน้ำลายของผู้ที่มีเชื้อหรือเป็นพาหะ (มีเชื้อยู่แต่ไม่แสดงอาการ)

การระบาดของโรค

มีรายงานพบผู้ป่วยได้ทั่วโลก โดยเฉพาะในทวีปแอฟริกา เขตที่มีการระบาดของไข้กาฬหลังแฉ่น (Meningitis belt) ตั้งแต่ฝั่งตะวันตก ได้แก่ ประเทศเซเนกัล แगเมเบีย กินี ไนจีเรีย ไปทางตะวันออกจนถึงประเทศเอธิโอเปีย พบรการระบาดหนักในช่วงเดือนธันวาคมถึงมิถุนายน ซึ่งมีสภาพอากาศแห้ง นอกจานี้ ยังพบการระบาดได้บ่อยในกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันอย่างแออัด และอากาศถ่ายเทไม่สะดวก เช่น นักศึกษาที่อาศัยในหอพัก และผู้แสวงบุญประกอบพิธีกรรม

คำแนะนำในการป้องกันตนเอง

ผู้ที่จะเดินทางไปพื้นที่ที่มีการระบาด แนะนำให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้กาฬหลังแฉ่น อย่างน้อย 10 วันก่อนการเดินทาง ภูมิคุ้มกันอยู่ได้ 2-5 ปี ขึ้นกับชนิดของวัคซีน

หลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่แออัด อากาศถ่ายเทไม่สะดวก ไม่ใช้ช่องร่วมกับผู้อื่น เช่น แท็กซี่ ผู้ใช้ตัวตัว

รักษาสุขอนามัย หมั่นล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่หรือเจลล้างมือแอลกอฮอล์ ไม่นำมือมาสัมผัสตา จมูก ปาก โดยไม่จำเป็น

สวมใส่หน้ากากอนามัย และไม่อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วย หากไม่มีหน้ากากอนามัย ให้ไอ หรือจามบริเวณต้นแขนด้านในของต้นเอง

หลังเดินทางออกจากพื้นที่เสี่ยง หากมีอาการป่วยภายใน 14 วัน แนะนำให้พบแพทย์ พร้อมแจ้งประวัติการเดินทางจากพื้นที่เสี่ยง

